

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.090/2026/7.
A felperes:	felperes neve (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperesi képviselő címe.; eljáró képviselő: képviselő neve kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes neve (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.701.280/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 48.000 (negyvennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. december 1. és 2024. december 31. napja közötti – perrel érintett – időszakban az alperes helység1 Rendőrkapitánysága állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete helység2 és helység3 település voltak. A felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozóan, illetve a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot és egyéb szolgálat feladatokat (átkísérések, előállított őrzések, kísézőőri beosztás feladatai, TIK ügyeleti küldések, elővezetések, rendezvénybiztosítás). Az ezen feladatokra tekintettel megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 18000-260/30-2/2025.szp. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében a perrel érintett időszakra 966.250 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Állította, hogy az érvényesített időszakban minden egyes hónapban rendszeresen végzett szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 966.250 forint megbízási díjat és annak 2024. január 6. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ítéletének jogalapját a Hszt. 71. § (1), (3) és (5) bekezdéseire, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjára, 24. § (1) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. sz. mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésére, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24., 25., 26. és 44. pontjaira alapította. Rögzítette, hogy a felek között a tényállás tekintetében nem volt vita, így az alperes nem vitatta, hogy a felperes a perbeli időszakban az általa csatolt kimutatás szerinti mennyiségben, havonta visszatérően és rendszeresen végezte működési körzetén kívül az ott feltüntetett feladatokat. Az alperesi jogalapot vitató álláspont szerint ezen feladatellátására nem rendszeresen, hanem eseti jelleggel, és nem többletfeladatként, hanem a rendes szolgálaton belül került sor. Jogi okfejtésében az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete szerint a járőrparancsnoki, járőri és kísézőőri

feladatok külön beosztást képeznek, amelyek elkülönülnek körzeti megbízotti beosztástól. Az irányadó bírói gyakorlatra hivatkozással rámutatott, hogy a munkáltató egyoldalú utasítási jogával a 30/2015. BM rendeletben meghatározott beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató nem bővítheti akként, hogy a munkaköri leírásban más munkakörbe tartozó feladatokat is rögzít, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést kell fizetni. A körzeti megbízott csak a KMB Szabályzat 21. pontja alapján meghatározott kivételes esetekben vonható el a körzeti megbízotti működési körzetéből és erre csak és kizárólag eseti jelleggel kerülhet sor. Az alperes azonban maga is akként nyilatkozott, hogy a perbeli időszakban a járőrszolgálatokban történő feladatellátás a szolgálateljesítés teljes időtartamában zajlott. Az alperes által hivatkozott különleges jogrend és a körzeti megbízottat terhelő intézkedési kötelezettségéből fakadó feladatellátás sem ad arra lehetőséget a munkáltatónak, hogy a nem eseti jellegű elvonásra és a kinevezés szerinti beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátására díjazás nélkül kerüljön sor. Az alkalmazott jogszabályok, normatív utasítások és a részletesen ismertetett felsőbb bírósági esetjog figyelembevételével arra a következtetésre jutott, hogy a járőri, valamint a felperes által ellátott egyéb feladatok egyértelműen nem tartoznak a körzeti megbízotti beosztásba.

[4] Ezen a jogértelmezésen a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítása sem változtat, mert egy ilyen megközelítés a magasabb rendű, ekkor még nem módosított jogszabályokkal és a Jat. előírásaival is ellentétes lenne. A 2023. február 1. napját – a Hszt. 71. §-ának módosítását – követő perbeli időszak vonatkozásában kifejtette, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja a megbízási díjra való jogosultságot nem szűkítette akként, hogy kizárólag a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása esetén jár többletdíjazás. Ellenkező esetben e rendelkezés a megbízási díjra való jogosultság indokolatlan szűkítését, kiüresítését eredményezné. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat rendszeresen, nem eseti jelleggel látta el és azok a szolgálati idejének jelentős részét kitették. E feladatokat a felperes a legtöbb szolgálat során ellátta, ezért az jelentős többletmunkát is jelentett a számára, így a felperes a megbízási díjra a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján jogosult.

[5] A megbízási díj összegszerűsége körében rögzítette, hogy a rendszeres, jelentős mértékű többletfeladat-ellátás az alperes által sem vitatott kimutatásokból megállapítható volt. A felperes körzeti megbízotti feladatai ellátására mindez hátrányosan hatott; a felperesnek több beosztáshoz tartozó feladatot is el kellett látnia, ezért – a bírói gyakorlatot is figyelembe véve – az illetményalap 100%-ával megegyező mértékű megbízási díjigény nem eltűzött.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50%-ra történő mérséklését kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseit, 102. § (1) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdését, a 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletében a szolgálati beosztások megnevezése található csak meg, azok tartalmára vonatkozóan semmilyen norma nem rögzít követelményeket. Emiatt nem okozhat problémát, hogy egy rendőri beosztás tartalmaz munkaköri átfedést más beosztásokkal. A feni BM rendelet nem szolgálhat alapul arra, hogy az eltérő megnevezésű, azonban a rendőri munkatevékenység szerteágazó jellege miatt ezen normában tartalmilag nem kifejtetten elkülönített beosztások megalapoznák a beosztáshoz nem tartozónak vélt feladatellátás miatti megbízási díj igényt. Az elsőfokú bíróság a 2023. február 1. napjával kezdődő időszakra vonatkozóan tévesen értelmezte a Hszt. 71. §-tól függetlenül a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontját; e rendelkezés alapján 2023. február 1. napjától a többletmunka és a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli feladatellátás a megbízási díj együttes feltételévé vált, azonban a felperes tekintetében egyéb feltétel sem áll fenn.

[7] Az elsőfokú bíróság által a rendvédelmi illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díj mértékét eltúlzottnak tartotta, ami a felperes által végzett feladatok mennyiségével nem áll arányban, okszerű mérlegeléssel csak az illetményalap 50 %-os mértékének megfelelő megbízási díj állapítható meg. A megbízási díj mértékének meghatározásakor a 31/2015. BM rendeletet 35. § (6) bekezdését és a 33/2015. BM rendeletet 10. § (2) bekezdését lehet alapul venni, amelyeket az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott. Hangsúlyozta, hogy a felperes beosztásánál alacsonyabb besorolási és fizetési fokozatba sorolható beosztáshoz tartozó feladatellátására az alapfeladat ellátása helyett került sor. Hivatkozott e körben a Kúria Mfv.II.10.516/2017/4., Mfv.II.10.507/2015/4., Mfv.II.10.267/2015. és Kf.III.39.019/2021/5. számú döntéseire és azok elvi tartalmára is.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az alperes a fellebbezésében nem hozott fel olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna, a megállapított tényállás pedig nem volt vitatott. A megbízási díj mértékére vonatkozó mérséklés körében az alperes nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési szempontjait mi okból tartja jogsértőnek. A megbízási díj mértékének meghatározásakor a komoly többletteleherre, a különböző típusú feladatok ellátására és az időben is jelentős mértékű többletfeladat-ellátásra hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az ítéleti tényállás tisztázottsága tekintetében – a többletmunkavégzés mértékére vonatkozó bírói következtetés kivételével – eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, a határozat anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést sérelmezte. E kötöttség alapján az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[11] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszerezített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Az alperes azon érvelése, miszerint a 30/2015. BM rendelet a beosztások tartalmát nem rögzíti, ezért – a beosztások tartalmát ki nem töltő norma hiányában – az adott beosztás tartalmazhat munkaköri átfedést más beosztásokkal, az elsőfokú ítélet helytálló megállapításainak megdöntésére nem volt alkalmas. A KMB Szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BM rendelet külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy olyan szolgálati forma, amelyhez – a 30/2015. BM rendelet alapján – külön szolgálati beosztások tartoznak. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; a KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[12] A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszerezített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. Jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[13] Helyesen észlelte a törvényszék, hogy 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítása, továbbá ezt meghaladóan 2023. február 1-jei hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott, amelyre

figyelemmel külön vizsgálta ezen időszakokat. A Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül azonban nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, mivel az a Jat. 24. § (1) bekezdésébe ütközne, ezért a korábbi következetes jogértelmezésen a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása sem változtatott. Az alperes által nem vitatott feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal teljesített többletfeladatokat, főként járőrszolgálatot. E körben pedig továbbra is érvényes, hogy amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[14] A feladatkimutatásból egyértelműen megállapítható az is, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, minden hónapban végzett többlettevékenységet. A többletfeladatok e gyakorisága azok jelentős mértékét, az alperes által a fellebbezésben nem cáfolt jelentős többletterhelést alátámasztja. Erre tekintettel a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjával történt módosítása a kereset jogalapját a 2023. február 1. és 2024. december 31. napja közötti perbeli időszakra nézve sem döntötte meg. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napjától hatályos módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] kiüresedne, így a fellebbezésben hivatkozott Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, az a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel együtt értékelendő.

[15] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a teljes kereseti időszak vonatkozásában helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett, jelentős mennyiségű járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendő, amely megalapozza a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjat.

[16] A megbízási díjösszege körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegezési meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszertlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegezési eredményre vezettek volna. Az alperes a fellebbezésben megsértett jogszabályhelyként csupán a Hszt. 71. (1) és (5) bekezdéseit, a 102. § (1) bekezdését, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését és a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdését jelölte meg, melyek nem tekinthetők a mérlegelés jogszertiségével ekvivalens eljárásjogi rendelkezéseknek, amely mentén az elsőfokú bíróság összegezési körében hozott döntése érdemben felülbírálnak. A másodfokú bíróság ezért csak annak

megállapítására szorítkozhatott, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj összegszerűsége körében is megalapozott döntést hozott.

[17] Az alperes által a fellebbezésben a mérlegelés körében hivatkozott kúriai döntések kapcsán az ítéltábla rámutat, egyrészt az Mfv.II.10.267/2015. számú döntés a BHGY-ben közzé nem tett határozat, amely a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés megalapozására nem lehet alkalmas; másrészt az Mfv.II.10.516/2017/4. és Mfv.II.10.507/2015/4. számú döntések – az azóta megváltozott jogszabályi környezet okán – jelen jogvita megítélése szempontjából irányadók nem lehetnek, figyelemmel arra, hogy a szóban forgó döntések – az alperes által sem vitatottan – a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (rég. Hszt.) szabályozási rendszerén, metodikáján alapultak. Végül a Kf.III.39.019/2021/5. számú eseti döntés elvi tartalma, valamint indokolásának releváns része – [25] bekezdése – szerint a rendvédelmi szerv tagja által ténylegesen elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva kell arról dönteni, hogy a többletfeladat a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott százalékos keretek között milyen mértékű megbízási díjat von maga után. Ez utóbbi döntés tehát csupán a mérlegelés szükségességére, és egyedileg vizsgálandó szempontjaira utal, az e határozattól jogkérdésben való eltérésre pedig az alperes nem hivatkozott.

[18] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[19] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg a felperes által kért összegben.

[20] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (77.300 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[21] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 29.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró